

рабъ, като знайше мадритска-та прокламация, подъ управление-то на капитанина си С. Вернеръ, командантинъ на нѣмска-та фрегата „Фрийдрихъ Карлъ“, тури рѣка на този вапоръ; послѣ нѣколко дни сѫща-та фрегата въ съдружничество съ английска-та флота, принудиха други 3 кораби „Квіто, Rio, и Алмаиза“, които бомбардираха открита-та Алмерия, да са върнатъ отъ Малага за Картагена. На 15 Септем. 1873 са почна обсада-та на Картагена отъ камъ суша-та, коги-то инсургенти-тѣ отъ камъ море правяха чести нападания, разбира са безъ сполука. На 26 Ноемвр. са начена бомбардирвание-то на Картагена и са продължи до края на година-та.

Въ начало-то на 1874 пакъ са явиха нови променения у испанския главенъ градъ и то отъ страната на консервативна-та републиканска партия; генералъ Павия, управителъ на Мадритъ, влезе на 3 Іаннуария въ сената на Кортеси-тѣ и развали събрание-то: маршалъ Серрано блѣсна на чело на управление-то, кой-то почти на всяkadъ въ Испания са поздрави радостно. Малко подиръ това правительство-то сполучи да довърши революция-та въ Картагена; послѣ една петмѣсечна обсада, града са предаде, но главатари-тѣ на въстание-то още по-прѣди бѣха побѣгнали въ единъ вапоръ. Единъ отъ революционерни-тѣ валори „Тетуенъ“

бѣше го стигнала една граната отъ обсадители-тѣ, та са запали и кога-то огъня достигна до барутна-та камара, пржна са въ въздуха.